

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2019 • TREĆE TROMESEČJE • JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici: Penzionisani službenik osiguravajućeg zavoda Džoei Rabo, 67 godina, osnovao je tri crkve na Fidži ostrvima. Pročitajte priču o njegovoj veri pod naslovom "Uvek ići napred" na strani 24.

PAPUA NOVA GVINEJA

- 4 Obraćanje pijanih roditelja | 6. jul
- 6 Dva crna oka | 13. jul
- 8 Bez plana za odlazak u penziju | 20. jul

NOVI ZELAND

- 20 "Zdravo, ovo je kanal nade" | 31. avg.
- 22 Nasilan prema Bogu | 7. sep.

SOLOMUNSKA OSTRVA

- 10 Smršati 40 kg | 27. jul
- 12 Nadahnut jednim službenikom | 3. avg.
- 14 Pospremiti krevet | 10. avg.

NOVA KALDONIJA

- 16 Rad Subotom | 17. avg.
- 18 Anđeli u oluji | 24. avg.

FIDŽI

- 24 Uvek ići napred | 14. sep.
- 26 Obraćanje na pogrebu | 21. sep.
- 28 Program 13. Subote | 28. sep.
- 30 Budući projekti 13. Subote
- 32 Mape

 = Priče koje mogu posebno da zanimaju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Deo darova 13. Subote 2016. godine bio je upotrebljen za izgradnju i opremanje prostorija za dečju subotnu školu u dvema crkvama na ostrvu Mare u Novoj Kaledoniji. Na slici možete videti jednu učionicu u subotnoj školi u Tedine adventističkoj crkvi. Priču sa ostrva Mare možete pronaći na stranici 14. vašeg časopisa.

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo vam Južnopacifičku diviziju (JPD), koja obuhvata delovanje Hrišćanske adventističke crkve u Američkoj Samoju, Australiji, Kukovim ostrvima, Fidžiju, Francuskoj Polineziji, Karibatu, Nauruu, Novoj Kaledoniji, Novom Zelandu, Niueu, Papua Novoj Gvineji, Pitkernu, Samoju, Solomonskim ostrvima, Tokelauu, Tongi, Tuvaluu, Vanuatuu, Valisu i na ostrvima Futuna.

U ovoj oblasti sveta živi 40,5 miliona ljudi, od kojih je 518,016 adventističkih hrišćana, što predstavlja odnos od jednog adventiste na svakih 178 ljudi.

Uvek se molim za Božje blagoslove za vreme putovanja kada odlazim da prikupljam misioniske priče, međutim, ovog puta, počeo sam da se molim mnogo ranije - četiri meseca pre nego što sam krenuo na put. Tražio sam od Boga svakog jutra da mi omogući da dobijem najbolje priče.

Bog je odgovorio na silan način. Dok sam u toku tri sedmice obilazio šest država, primetio sam neverovatni porast broja moćnih misioniskih priča. Ubeđen sam više nego ikada da Isus dolazi uskoro.

U ovom trećem tromesečju, projekti 13. Subote su raznoliki. "Spasite 10.000 palaca" ima za cilj da omogući zdravstvena predavanja za prevenciju amputacije palčeva ljudi obolelih od dijabetesa. Širom ove divizije, lekari amputiraju 80 palaca svaki dan, rekao mi je Pol Rankin,

direktor zdravstvenog odeljenja u toj diviziji. Rekao je da 19% ljudi u ovoj oblasti boluje od dijabetesa tipa 2, bolesti izazvane skromnim životnim uslovima. Ove brojke bivaju još veće u Američkoj Samoju, u kojoj 47% ljudi boluje od ove bolesti. Ova država je jedna od sedam koja će dobiti deo sredstava 13. Subote.

Jedan projekat usmeren je na otvaranje kanala nade u Tongi. U toku 2016. godine, darovi 13. Subote omogućili su da kanal nade bude dostupan svakom domu na Novom Zelandu. Zato mnogi ljudi dolaze u adventističku crkvu. Molimo se za slične blagoslove na Tongi.

Dodatne informacije o projektima 13. Subote mogu se naći u odeljku "Mogućnosti".

Posebne odlike

Ako želite da učinite svoju subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misioniski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/adultmission ili čitati i na fejsbuku. Posetite i lajkujte našu fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim naglaskom na primaoca misioniskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju, ili posmatrate video klipove onlajn.

Mi postavljamo svake sedmice dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misioniske priče, ili možete odštampati i slikama dekorisati prostoriju subotne škole ili vašu subotno-školsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni material za vase misioniske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i neposredno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu preko svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!
Endrju Mekčizni, urednik časopisa!

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- "Spasite 10.000 palčeva" je aktivnost koja deluje preventivno protiv amputacije palčeva putem zdravstvenih predavanja na ostrvima: Američka Samoa, Fidži, Karibi, Samoa, Solomonova, Tonga, Vanuatu.
- Izgradnja i opremanje TV i radio studija kanal nade u Tongatapu na ostrvu Tonga.
- Produciranje "Serije za decu o Danilu", 13-delnoj animiranoj seriji namenjenoj deci od 8-12 godina, koja prati doživljaje Danila i njegova tri druga.

Obraćenje roditelja alkoholičara

PAPUA NOVA GVINEJA | 6. jul

Talita Hojato, 19

Talitini roditelji bili su poznati kao alkoholičari i kockari u Goroki, planinskom gradu u Papua Novoj Gvineji. Često su bili toliko pijani ili zaokupljeni kockanjem da su zaboravljali svoju osmogodišnju ćerku. Nisu se protivili, kada je neka dobra komšinica predložila da usvoji njihovu devojčicu.

Komšinica je odvela malu Talitu u svoj dom, kada joj je kazala da je zove mamom.

Rano ju je probudio zvuk majčinog budiljnika, Talita je primetila da je njena pomajka ustala iz kreveta i odmah klekla, razgovarajući naglas sa Bogom. Žena je čak spomenula Talitino ime, a zatim, uzela crnu knjigu i počela da čita.

Narednog jutra, alarm je ponovo probudio Talitu u 5 sati. Ponovo je prisustvovala molitvi i čitanju. U toku tog dana, nekoliko gostiju posetilo je njihov dom i tražilo od majke savete za lične probleme. Majka se molila sa ženama, ponudivši im savete iz

crne knjige, za koju je Talita saznala da se zove Biblija.

Talita je počela da oponaša majku. Kada bi se alarm ujutro uključio, klekla bi na svoja kolena i počela da se moli. Počela je da čita Bibliju. Majka ju je naučila da govori drugim osobama o onome što je pročitala u Bibliji. Kako se Talita molila, čitala i govorila drugim ljudima svoje iskustvo, tako je uvidela da Bog odgovara na njene molitve. Počela je da se oslanja na Njega.

Godine su prolazile, a Talita je rasla. kada je napunila 17 godina krstila se. Ubrzo posle krštenja, majka joj je rekla da je potrebno da se vrati u svoj roditeljski dom, svojim biološkim roditeljima.

“Da li zaista to misliš? Zaista želiš da se vratim”, pitala je Talita.

Suznih očiju, majka joj je odgovorila: “Sada kada si prihvatila Isusa za svog ličnog Spasitelja, tvoji biološki roditelji treba da Ga upoznaju.”

Elen Vajt izjavljuje u knjizi Pouke velikog Učitelja: “Ako ste prihvatili Hrista za svog Spasitelja, treba da zaboravite na sebe i pokušate da pomažete drugima. Govorite o Hristovoj ljubavi, pričajte o Njegovoj dobroti. Izvršavajte svaku dužnost koja se pojavi.” (*Pouke velikog Učitelja*, str. 67)

Talitini roditelji su je rado prihvatili. Upoznala se sa mlađom braćom i sestrom koje nije poznavala.

U vezi sa pričom

- Pitajte slušaoce na koji način mogu da "svedoče gdegod da se kreću." Jedan od načina je, da poput Talite čitaju Bibliju svakog jutra u 5 sati, a zatim, svedoče o onome što su čitali svojim prijateljima, porodici i bližnjima.
- Pogledajte video prilog o Taliti na linku: bit.ly/Talitha-Hoyato.
- Slike povezane sa ovom pričom pronađite na linku: bit.ly/fb-mq.
- Pročitajte još jednu priču o Taliti naredne sedmice

Ona je namestila alarm na budilniku da označi 5 sati ujutro da se moli i čita Bibliju.

Pokušala je da govori svojim roditeljima o onome što je čitala, ali oni su odbijali da je slušaju. Dok su spavali, odlazila je do njihovog kreveta i iznosila im Biblijske priče. Setila se da je njena pomajka govorila, "Obraćanje neke duše nije naš posao, već Božiji."

Posle godinu dana, njena majka je prihvatila da ode u crkvu ali se plašila da će je vernici crkve ismejavati zato što se opijala i kockala. Talita joj je rekla da se ne brine.

"Bog gleda srce. Kada je Isus bio na Zemlji, kretao se među ljudima kao što činiš i ti. Zato, nemoj da se brineš šta će drugi ljudi reći. Velika je radost na Nebu kada se jedan grešnik kaje", rekla je majci.

Otac ništa nije rekao kada se vratila iz crkve. Talita je pozvala i njega da im se pridruži, ali je odbio rekavši: "Ti si još dete, nemoj da mi govoriš šta treba da činim."

Talita je nastavila da se moli za oca, međutim, promenila je svoju molitvu kada je pročitala tekst iz knjige proroka Danila 4,28-37. Pročitala je da je Bog učinio da

Navuhodonosor postane kao životinja, da bi priznao Boga.

Molila se: "Dragi Gospode, ako možeš da učiniš da car postane kao životinja da bi shvatio da si Ti Bog, pogledaj onda na mog oca, samo jednog običnog čoveka. Molim Te, učini nešto što će mu doneti bol, tako da može da Te prizna."

Ubrzo pošto je Talita počela da se moli na ovaj način, otac je bio uhapšen. Otac koji je inače radio kao elektro-inženjer nije ispunio ugovor, i njegov poslodavac ga je poslao u zatvor. Kada je posle tri meseca izašao iz zatvora, pridružio se kršćeničkom razredu u crkvi.

Talita je bila presrećna.

Međutim, mesec dana kasnije, otac je umro od tifusne groznice. Imao je 45 godina.

Talita nije mogla da shvati šta se to dogodilo, ali smatrala je da je Bog odgovorio na njene molitve. "Očekivala sam da moj otac postane adventista i da zajedno kao porodica idemo u crkvu, međutim, to se nije dogodilo. Ipak drago mi je što je otac umro verujući u Isusa. Kada Isus bude ponovo došao, na Nebo ćemo krenuti zajedno kao porodica."

Talita, koja danas ima 19 godina priprema se da postane profesor, kaže da joj je drago što ima dve majke.

"Uvek se zahvaljujem Bogu za majku koja me je usvojila, koja me je naučila da budem Hristova učenica u ranom detinjstvu. Sada je to postalo deo mog života, da svedočim drugim ljudima gde god da idem", izjavljuje Talita.

Pre tri godine, deo darova 13. Subote pomogao je da se izgrade učionice za dečju subotnu školu u Talitinom rodnom gradu Goroka u Papua Novoj Gvineji. Hvala vam što prilažete subotnoškolske misionerske darove. 🌍

Dva crna oka

Talita Hojato, 19

Devetnaestogodišnja Talita Hojato bila je veoma iznenađena kada je ugledala svoju drugaricu koja je imala velike crne masnice ispod očiju.

“Šta ti se dogodilo”, upitala je.

Njena dvadesetogodišnja drugarica Dorin, podigla je svoju bluzu i pokazala da su joj i leđa bila puna masnica.

“Moj suprug je alkoholičar, i on mi je ovo uradio”, odgovorila je Dorin plačući.

“Onda ne bi trebalo više da ideš kući”, izjavila je Talita.

Međutim, Dorin je odlazila kući, kad god je imala priliku. Imala je jednogodišnju bebu oko koje se njena svekrva brinula u mestu Maunt Hagen u Papua Novoj Gvineji. Mnogo joj je nedostajalo dete.

Dorin je u Taliti imala saosećajnog slušaoca. Obe su studirale na Simbu učiteljskom koledžu u Kundiavi, koja se nalazila na tri sata vožnje od Dorininog doma.

“Moj život je jadan, ne znam kako da ga promenim, da budem dobra majka i supruga”, rekla je Dorin.

Talita se tada setila, da je viđala žene sa bračnim problemima koje su dolazile kod

njene majke tražeći savet. Njena majka ih je upućivala na mudrosti iz Biblije.

“Moja majka je govorila da niko osim Boga ne može da promeni osobu. Bog nas je stvorio i zna kako može da nam pomogne.” Predložila je svojoj prijateljici da se moli i čita Bibliju svakog jutra.

Jedna od prvih stvari koje je Dorin zapazila kod svoje drugarice, bilo je to da je Talita proslavljala Boga svakog jutra. Talita bi ustala u 5 sati ujutro, molila se i čitala Bibliju. Dorin je saznala da su Talitini biološki roditelji bili alkoholičari, i da ju je odgajila žena iz adventističke crkve, od koje je naučila da se svakodnevno posvećuje Bogu.

Kada se Dorin sledeći put vratila iz svog doma, Talita je imala jedno iznenađenje za nju. Pružila joj je nekoliko listova papira na kojima je fotokopirala tri Biblijske priče, uključujući i životno iskustvo obraćenja žene Samarjanke na izvoru, što je zapisano u Jevanđelju po Jovanu 4:1-42. Fotokopirala je takođe priču iz prvog tromesečja 2017. godine iz misionškog časopisa, kao i priču iz dečjeg misionškog časopisa.

“Ovo možeš pročitati kada budeš imala vremena”, rekla je Talita.

U vezi sa pričom

- Pogledajte video klip Talite na linku: bit.ly/Talitha-Hoyato2.
- Slike povezane sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionske informacije

- Papua Nova Gvineja ima 1,045 crkava, 3,182 grupe vernika i ukupni broj vernika 315.759, što na populaciju države od 8.317.000 stanovnika predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 26 ljudi.
- Rano adventističko delo u Papua Novoj Gvineji bilo je teško, zato što je vlast u državi podelila državnu teritoriju na tri crkvena misionarska tela – na metodiste, anglikance i londonsko misionarsko društvo. Bilo je teško misionarima da deluju iz bilo koje druge Crkve, posebno da kupuju zemljište i rade na tim teritorijama.
- Papua Nova Gvineja ima 29 adventističkih klinika i zdravstvenih centara.

Dorini su se svidеле priče i tražila je još. Talita joj je rekla kako je počela da se moli za svog oca godinu dana ranije, a on odbacivao sve što ima veze sa Bogom. Međutim tada, kako je nastavila da se moli, on je bio uhapšen zbog neispunjavanja poslovnog ugovora, i tada u zatvoru okrenuo se Bogu.

Čekala je da bude pušten iz zatvora, da bi mogli da zajedno idu u crkvu. "Ako Bog može da promeni život mog oca, onda može i život tvog supruga."

Dorin je bila taknuta pričama, pa je svaki dan počela da se moli za svog supruga.

Jednog jutra, Talita se probudila u 5 sati ujutro i videla da je njena drugarica bila već uveliko budna i da čita Bibliju. Bila je oduševljena.

Dva meseca su protekla i Dorinina sverkra se javila telefonom donoseći iznenađujuće vesti. Rekla je, da je Dorinin suprug koji nikada nije radio u bašti, sam posadio i okopavao cveće.

"Da li se šalite", upitala je Dorin.

"Dođi i sama se uveri", odgovorila joj je sverkra.

Sledeći put kad je Dorin otišla svojoj kući, videla je baštu. Njen suprug je po prvi put na sve načine pokušavao da se brine o njoj i ostalim članovima porodice. Prestao je i da se opija.

U selu, niko nije mogao da poveruje videvši promene koje su se dogodile.

Kada se vratila u koledž, Dorin se zahvalila Taliti grleći je.

"Neka bude slava Gospodu! Bog deluje."

Danas, Dorin redovno održava jutarnja bogoslužjenja, a ona i njen suprug zajedno idu u crkvu. Više nikada nije imala crne masnice ispod očiju.

"Sada sam srećna majka sa srećnim suprugom", rekla je.

Dorin je jedna od mnogih osoba koje su upoznale Boga preko Talite. Iako ima samo 19 godina, Talita najviše voli da razgovara o Isusu i Njegovoj pravednosti.

"Moja usvojena majka me je naučila kako da budem Božiji sledbenik još dok sam bila dete. Zahvalna sam Bogu što mi je dao takvu majku. Gdegod da idem, uvek volim da svedočim o Isusu. Kada razgovaramo o nekim vestima, ja kažem, da nam te vesti govore da Isus uskoro dolazi. Potrebno je da budemo verni i da ne gubimo nadu u Isusa."

Pre tri godine, deo darova 13. Subote pomogao je da se izgrade učionice za dečju subotnu školu u Talitinom rodnom gradu Goroki, u Papua novoj Gvineji.

Hvala vam što prilažete subotnoškolske misionske darove. 🌍

Bez plana za odlazak u penziju

PAPUA NOVA GVINEJA | 20. jul

Okanama Kevi, 66

Mnogi stariji adventistički pastori vraćaju se u svoja rodna mesta kada odu u penziju u Papua Novoj Gvineji, provodeći godine svoga mirovanja u svojim domovima sa porodicom.

Međutim, ne i Okanama Kevi, pastor veteran iz sela Ura u brdima ove južnopacifičke države.

Njegov život postao je još ispunjeniji poslom u penziji, kada je osetio Božiji poziv da otpočne službu molitve punom radnom vremenu.

Ime pastora Okaname postalo je poznato širom Papua Nove Gvineje, pošto je Bog na poseban način odgovorio na njegove molitve.

Adventisti i drugi ljudi pozivaju njegov broj mobilnog telefona i kucaju na vrata njegovog porodičnog doma koji se nalazi u šumi na planini.

On je sastavio dugačku listu koju uzdiže prema Bogu svakog jutra i večeri.

Jednog dana, pastor iz jedne druge hrišćanske denominacije pojavio se na vratima njegove kuće.

Posetilac Riki, živeo je u drugoj oblasti države. Čuvši za molitvenu službu pastora Okaname tokom posete svojoj crkvi u gradu Ura, došao je na vrata njegovog doma sa svojom suprugom u odmakloj trudnoći.

“Molim vas, možete li se pomoliti za moju suprugu? Ona je prošla datum svog porođaja, i veoma smo zabrinuti”, upitao je pastora Okanamu.

Pastor Okanama je pomazao ženu maslinovim uljem i molio se za nju. Dva dana kasnije, žena se porodila i na svet donela zdravu devojčicu.

Naredne Subote, Riki je otišao u adventističku crkvu sa svojom suprugom i svoje šestoro dece, uključujući i malu tek rođenu bebu.

Pastor Okanama je odmah pozvao Rikija i njegovu suprugu da se pridruže kršćeničkom razredu u crkvi, koji je kao učitelj u subotnoj školi vodio. Ostalo je petoro dece, uzrasta od 8 do 12 godina počelo je takođe da proučava Bibliju. Posle nekoliko meseci proučavanja, bračni par i njihovo petoro dece bilo je kršteno u avgustu 2017. godine.

“Riki je napustio svoju crkvu i zvanje pastora”, rekao je pastor Okanama prilikom intervjuja u svom domu. “On je dobar vernik naše crkve.”

Nakon Rikijevog krštenja, jedan stariji pastor iz njegove bivše crkve posetio je adventističku crkvu u selu. Dato mu je vreme, posle subotnog bogoslužjenja, da iznese svoje misli. Stojeći, uz suze u očima održao je jedan emotivan govor.

“Uložio sam puno u Rikija. Sada me je napustio i otišao u hrišćansku adventističku crkvu. Brinite se o njemu i pazite ga, kao što sam se ja brinuo.”

Ovim rečima, dao je blagoslov Rikiju i podržao njegovu odluku.

Osim što je bio pastor, Riki je imao i dva posla kojima se bavio - prodajom kancelarijskog materijala i rentakarom. Nakon svog krštenja, pozvao je pastora Okanamu da posveti njegove poslove Gospodu.

Pastor je to radosno učinio.

“On je plod moje molitvene službe”, kaže pastor Okanama. “U ovoj službi, molio sam se za mnoge pastore.”

On ne planira da se povuče A vi?

Deo darova 13. Subote u toku 2016. godine pomogao je izgradnju učionica za dečju subotnu školu u Papua Novoj Gvineji, uključujući i oblast blizu doma pastora Okaname.

Hvala vam što prilažete svoja subotnoškolska misionarska darovanja. 🌍

U vezi sa pričom

- Pogledajte pastora Okanamu na video klipu na linku: bit.ly/Okanama-Kevi-2.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- Papua Nova Gvineja zauzima istočni deo drugog po veličini ostrva na svetu, koje je sklono vulkanskim aktivnostima, zemljotresima i visokim talasima.
- Na ostrvu postoji samo nekoliko puteva, tako da je vazdušni saobraćaj veoma učestao.
- Sa više od 600 ostrva i 800 domorodačkih jezika, Papua Nova Gvineja se sastoji iz 4 oblasti sa 20 provincija.
- Oko 80% stanovništva na Papua Novoj Gvineji živi u ruralnim predelima sa malo ili bez ikakvih modernih pogodnosti.
- Jedina otrovna ptica na svetu ćubasta pitohui (Pitohui dichrous) živi na Papua Novoj Gvineji.
- Uobičajena ishrana stanovništva zasni-va se na skrobnoj povrću (divlji sago, hlebno drvo, jam, taro, slatki krompir i pirinač) uz dodatak divljeg zelja, nekoliko vrsta banana, kokosovog oraha, manga i drugog voća.
- Na Papua Novoj Gvineji postoje tri zvanična jezika: engleski, hiri motu i tok pisin.
- Visorovni na Novoj Gvineji prostiru se dužinom Nove Gvineje, a oblasti na višim nadmorskim visinama bivaju često pod snegom - što je nečuveno za tropske oblasti.
- Domoroci na Papua Novoj Gvineji praktikovali su kanibalizam. Odsecali bi glave svojih neprijatelja kao vid dekoracije.

Smršati 40 kg

Herik Dun Siope, 46

Herik Dun Siope je odrastao u adventističkoj porodici. Uspešno se bavio borilačkim veštinama na Solomonskim ostrvima.

Predstavljao je Solomonska ostrva na južnopacifičkim igrama na Tahitiju, zatim na južnopacifičkim igrama na Fidžiju. Bio je osvajač medalja.

Međutim, tada je rešio da se posveti arhitekturi. Oženio se i dobio četvoro dece. Retko je čitao Bibliju ili odlazio u crkvu. Prestao je da trenira i počeo da se hrani fast fudom, poput ribe i pomfrita ili piletine i koka kole. Jedanaest godina je prošlo a Herik je povećao telesnu težinu do 105 kg što je bilo 40 kg više od njegove idealne sportske težine.

Jednog dana, leva noga je počela da ga užasno boli. Tokom narednih sedmica, bol u nozi mu se stalno javljao. Potražio je medicinsku pomoć, međutim, ništa mu nije pomagalo. Na kraju, nije mogao da hoda.

Herik je postajao sve nervozniji. Znao je da njegova noga nema dobar protok

krvi, plašio se da će ostati bez noge.

Setio se Boga. "Pomozi mi da nađem lek", molio se.

Kratko vreme nakon molitve, jedan stariji rođak pokucao je na vrata njegovog doma u Honiari, glavnom gradu Solomonskih ostrva.

Rođak je izjavio da je osećau veliku želju da poseti Herika i da ga upita zašto ne može da hoda. Herik mu je rekao za bolove i nedostatak lekova.

"Pomoćiću ti", rekao je stariji čovek.

Pripremio je kućni lek i njime je tretirao Herika svaki dan. Posle tri sedmice, Herik je mogao da stoji na nogama, ali nije mogao da hoda.

"Izgubio si mišićnu masu u svojoj nozi. Potrebno je da vežbaš tu nogu", rekao je stariji čovek.

Herik se zahvaljivao za poboljšanje i molio se: "Bože, želim da me upotrebiš. Želim da budem na blagoslov drugima. Pokaži mi plan koji imaš za mene."

Posle molitve, Herik je stekao uverenje da treba da smrša. Noću je slabo spavao, a bolela su ga i leđa. Kada bi pešačio, teško bi dolazio do daha.

Znao je da je bol u nozi bio povezan sa prekomernom težinom.

Ali, kako da smrša?

Herik se setio knjige Elen Vajt Saveti o zdravlju i ishrani i počeo da je čita.

Bio je zadivljen kada je saznao da je prekomerni apetit posledica greha. Čitao je: "Naši prvi roditelji izgubili su Edem zbog popuštanja apetitu, naša jedina nada da povratimo Edem je čvrsto odricanje apetitu i strastima." (Saveti o životu i ishrani, str. 59)

Herik je učinio velike promene u svojoj ishrani. Prestao je da jede razne prerađevine, i posle veće borbe, odbacio je razne napitke sa kofeinom. Prestao je da upotrebljava šećer sa mlečnim proizvodima. Umesto toga, vratio se Božjoj prvobitnoj biljnoj ishrani, sastavljenoj od voća, povrća, žitarica i orašastih plodova. Pokušao je da ne jede posle 4 sata popodne, vodeći računa da jede umereno.

Uz brigu o ishrani, počeo je da vežba, u početku šetajući svaki dan, a zatim, upražnjavajući jednostavne vežbe koje je mogao i u kućnim uslovima da sprovodi.

Za 12 meseci izgubio je 40 kg, i postigao svoju idealnu težinu. Osećao se zdravijim i mogao da uradi i druge vežbe koje nije mogao da uradi ni dok se bavio boričkim veštinama.

Danas, dve godine kasnije, Herik ima 46 godina i vodi besplatne časove fitnesa za ostrvljane sa prekomernom težinom u jednoj sali koju drži adventistička crkva.

Više od 200 ljudi različitog verskog opredeljenja dolazi na vežbanja četiri dana sedmično. On takođe vodi zdravstvene seminare pri ministarstvu zdravlja i radi sa mnogim privatnim kompanijama.

Njegovi saveti dolaze pravo od Elen Vajt. Ljudi gube težinu osećajući se bolje.

"Shvatio sam da je to način na koji Bog želi da me upotrebi. Bog je ojačao moj duhovni život. Zahvalan sam Bogu na blagoslovima koje mi je dao, tako da

U vezi sa pričom

- Pogledajte Herika na linku: bit.ly/Herik-Siope.
- Slike povezane sa ovom pričom možete potražiti na linku: bit.ly/fb-mq.
- Pročitajte više o Heriku naredne sedmice.

Misionske informacije

- Prvi adventistički pioniri misionari na ostrvima bili su G.F. Džons i njegova supruga, koji su bili poslani u misiju od strane Misioniskog odbora iz Australije 29. maja 1914. godine kada su stigli na ostrvo Gizo. Džons je uz pomoć lokalne posade na svom brodiću (The Advent Herald) krenuo prema ostrvu Viru, koje se nalazi na zapadnoj obali Nove Džordžije. Tamo je osnovao sedište za misionisko delovanje i otvorio školu.
- Glavna religija na Solomonskim ostrvima je hrišćanstvo koje su misionari doneli u 19. i ranim godinama 20. veka. Glavne hrišćanske denominacije su: anglikanska, rimokatolička, metodistička i adventistička.

mogu da budem na blagoslov drugima i na ovaj skroman način."

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za projekat "Spasimo 10.000 palaca", projekat borbe protiv dijabetesa na Solomonskim ostrvima. "Projekat Spasimo 10,000 palaca" odnosi se na amputaciju palaca ljudima koji boluju od dijabetesa, otpočeo je svoje delovanje u decembru 2017. godine i finansira Herikov program fizičkih vežbi namenjenih ljudima iz lokalne sredine.

Hvala vam što prilažete svoja subotnoškolska misioniska darovanja. 🌍

Inspirisan jednim službenikom

SOLOMONSKA OSTRVA | 3. avgust

Džofri Samuel, 51

Džof Samuel izvršni direktor građevinske kompanije na Solomonskim ostrvima, nije mogao da veruje da je jedan njegov službenik smršao 40 kg za godinu dana.

GPosmatrao je svoj stomak i pitao se: "mogu li ja isto učiniti?"

Džof je bio težak 130 kg. Deset godina je imao problem sa visokim pritiskom. Shvatio je da se nalazi na putu uništenja.

Džof je u potpunosti bio upoznat sa adventističkom zdravstvenom porukom, jer je odrastao u adventističkoj porodici i pohađao predavanja u crkvi.

Međutim, njegovo telo bilo je u potpunosti suprotnosti sa onim što je znao. Večernji obrok mu je bio najveći u toku dana, poput mnogih ostvljana, uključujući i adventiste.

Pre obroka molio se: "Bože, hvala Ti za blagoslove nad ovom hranom." Nikada nije razmišljao da se moli: "Bože, daj mi snagu da nadgledam svoj apetit."

Jednog dana, u toku ranog dela 2017. godine, Džof je prišao Heriku, koji je radio za njega kao arhitektonski dizajner.

"Kako si uspeo da izgubiš sve te kilograme", upitao je Herika

Herik je objasnio da je sledio uputstva o ishrani i program vežbanja nadahnut knjigom Elen Vajt "Saveti o životu i ishrani"

"Mogu da ti prenesem sve ono što sam radio", rekao je.

"Kada mogu da počnem?"

"Ako želiš, možemo danas da počnemo."

Obojica izašla su iz kancelarije Solomon Housing Limited i otpočeli 45-minutne svakodnevne fizičke vežbe na plaži, pod drvećem i na drugim mestima. Za Džofa ovo je bio naporan posao, dok se bavio različitim fizičkim vežbama u serijama od po dvadeset sekundi.

"Kada sam počeo da vežbam, nisam mogao da izdržim 20 sekundi vežbanja. Brojao sam i bio srećan ako sam mogao da izdržim 5 sekundi. Svakog dana, pokušavao sam da budem bolji."

Dok je tako gubio težinu, drugi ljudi su im se pridružili. Herik je nastavio da vodi grupu. Džof je preuzeo ulogu koordinatora. Danas, više od 200 ljudi različitog verskog ubeđenja okuplja se četiri puta sedmično da vežba u jednoj adventističkoj hali.

Svaki trening počinje i završava se molitvom. Jednom sedmično, odvaja se vreme za lična iskustva, a Herik i Džof naglašavaju važnost ishrane. Njihov savet potiče neposredno od Elen Vajt.

“Ako se dobro osećate sada, zašto ne biste primenili promene i u vašem duhovnom životu”, pita Herik.

“Zamislite kako biste se osećali ako biste se, takođe, molili svako jutro”, dodaje Džof.

Uviđajući da se njihovo telo vraća u pravo stanje, često uzvikuju “Hem vaka” (To deluje) može čuti širom hale.

Herik i Džof nisu medicinski eksperiti, ali, zapazili su da Bog pomaže da se telo oporavi, kada se ljudi odnose prema njemu onako kako je On prvobitno postavio.

Džof i dalje vežba da bi dostigao svoju idealnu težinu. Za 18 meseci vežbanja, izgubio je 35 kg, i oseća se bolje nego ikada.

“Mogu da trčim, da se penjem, da skačem”, izjavljuje sa širokim osmehom na licu, “ako ja to mogu da uradim, onda svako može.”

Gojaznost je jedan od najvećih problema na Solomonskim ostrvima i stvara brojne zdravstvene tegobe, uključujući dijabetes.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja podržaće projekat “Spasimo 10.000 palaca”. program za borbu pro-

U vezi sa pričom

- Pogledajte video klip sa Džofom, na linku: bit.ly/Geoffrey-Samuel.
- Slike povezane sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- Španski istraživač Alvaro de Mendanja de Neira prvi je ugledao Solomonska ostrva 1568. godine. Pronašavši znake aluvijalnog zlata u Gvadalkanal, Mendanja je pomislio da je našao bogatstvo cara Solomona, stoga je ostrva nazvao Solomonova ostrva.
- Veruje se da su ljudi nastanjivali ova ostrva više od 2,000 godina pre Hrista.
- Koncept novca je relativno novijeg doba u kulturi Solomonskih ostrva. Razmena dobara i alternativni oblici plaćanja kao što su školjke i dalje se praktikuje.

tiv dijabetesa na Solomonskim ostrvima. Projekat “Spasimo 10,000 palaca” pokrenut je krajem 2017. godine. On finansira Herikove i Džofove treninge namenjene ljudima iz lokalne sredine.

Hvala vam što podupirete subotnškolska misionarska darovanja. 🌍

PROGRAM VEŽBANJA OD 45 MINUTA

- Učesnici formiraju krug za molitvu.
- Trener objašnjava redosled vežbi i njihovo trajanje.
- 4 minuta zagrevanja (aktiviranje mišića – skokovi, čučnjevi, sklekovi). Ovo su vežbe za celo telo.
- 6 minuta dubokog disanja i istezanja od glave do nogu.
- 8 minuta vežbanja gornjeg dela tela, srednjeg i donjeg dela. 20 sekundi za vežbu.
- 10-20 minuta dubokog disanja, istezanja mišića i opuštanja.
- Učesnici formiraju ponovo krug okupljeni za molitvu.

Namestiti krevet

Kini Aitorea, 18

Iako Kini Aitorea ima samo 18 godina, bila je određena da bude đakon u crkvi u Adventističkoj internatskoj školi na Solomonskim ostrvima.

Kini je bila oduševljena! Njena majka je bila đakon, i nije nikada mislila da će i ona postati đakon.

Pastor je nazvao osmoro đakona, četvero studenata među kojima je bila i Kini i četvero starijih vernika, na sastanak, na razgovor o svojim odgovornostima u Betikama adventističkoj crkvi organizovanoj pri koledžu. Rekao je Kini i njenoj prijateljici Vendi da imaju specijalni zadatak: da saznaju da li devojke u spavaonicama imaju neku hitnu potrebu.

Kini i Vendi su odmah otišle na posao. Išle su kroz spavaonicu, veliku prostorijsku sa krevetima na sprat za 40 devojaka. Proveravale su da li svi kreveti imaju posteljinu, ćebad, jastuke. Gledale su da li devojke imaju odeću, školsku opremu poput olovaka i papira. Kada su videle devojku kojoj je bila potrebna pomoć, zastale su da razgovaraju sa njom.

“Kako si”, upitala je Vendi, “Kako je u školi? Da li ti je potrebna pomoć?” pitala je Kini.

Neke devojke su rekle da im je potrebna odeća, drugima su bile potrebne olovke i papir.

Tada su Kini i Vendi videle krevet Mitlin Todonga. Jedan tanki prekrivač bio je uredno presavijen i položen na dnu kreveta. Nije bilo dušeka na drvenom krevetu na kome je Mitlin spavala. Nije bilo ni čaršava ni jastuka.

Kini i Vendi su videle da Mitlin nema ni odgovarajuću belu bluzu i dugačku crnu suknju koje su učenice nosile na nastavi. Nedostajale su joj i druge stvari.

Kini i Vendi su želele da razgovaraju sa ovom devojkom, ali su saznale od drugih, da je otišla na celi dan sa školskim horom na koncert u sali muzeja u glavnom gradu Honiari.

Druge devojke su im rekle, da je ovo bila Mitlini prva godina u školi. Bila je učenica sedmog razreda koja je nedavno došla sa drugog ostrva.

Mitlinini roditelji nisu bili adventisti, trudili su se koliko god su mogli da pomognu svojoj ćerki.

Majka je pekla lepinjice punjene slatkim kremom i pravila limunadu, a otac

je prodavao. Međutim, novca nije bilo dovoljno.

Zatim su devojke rekly nešto što je rastužilo Kini. Rekly su, da Mitlin plače noću zato što je neke devojke zadirkuju govoreći da potiče iz siromašne porodice. Ogovaraju je ismevajući je među sobom.

“Nema čak ni odgovarajući krevet”, rekla je jedna. “Zašto li je uopšte ovde došla”, rekla je druga. “Sve ostale devojke imaju lepo nameštene krevete.”

Kini i Vendi su otišle do pastora obavestivši ga o Mitlin. “Dobro, hajde da joj nabavimo dušek i odeću.”

Otišli su u grad, kupili dušek 5 cm debljine, tako da Mitlin može udobno da spava. Kupili su i posteljину i čebe prekriveno cvetićima, jastuk i braon jastučnicu, belu bluzu i crnu suknju, olovke, papire, sapun, pastu i četkicu za zube.

Kini i Vendi su u spavaonici lepo namestile dušek i pospremile krevet, složivši odeću i druge stvari na lepo namešten krevet.

Te večeri, kada se Mitlin vratila sa horskog nastupa, bila je duboko iznenađena kada je ugledala svoj krevet.

“Čiji je ovo dušek”, upitala je druge devojke. “Tvoj je”, odgovorila je jedna.

“Neko je sve ovo kupio za tebe”, rekla je druga.

“Ko je kupio”, pitala je Mitlin.

“Kini i Vendi su kupile ove stvari”, odgovorila je jedna devojka.

Kada je kasnije te večeri Kini došla u spavaonicu, Mitlin joj je potrčala u zagrljaj plačući.

“Nisam nikad mogla ni da pomislim da će neko za mene kupiti dušek i odeću”, rekla je.

“Zaista ste mi mnogo pomogle! Moj otac će biti veoma srećan, kada bude saznao šta ste učinile za mene.”

U vezi sa pričom

- Internatski adventistički koledž Betikama ima 520 učenika, koji spavaju u 5 ženskih spavaonica i 6 muških.
- Pitajte svoje slušaoce da li su nekad nekome napravili neki poklon iznenađenja, ili primili dar koji nisu očekivali. Kako su se osećali? Mitlin je rekla: “Zaista mi se sviđa dušek, zato što moj otac i majka nisu mogli da mi kupe. Kini i Vendi su mi kupile, kao i mnoge druge stvari koje ću zaista da čuvam. A puno mi se sviđaju i cvetići na pokrivaču.
- Razmislite na koji način vaš subotnoškolski razred može nekoga nečim lepim da iznenadi.
- Pogledajte Kini na linku: bit.ly/Kinnie-Aitorea.
- Pronađite slike u vezi ove priče na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionske informacije

- Spiralna školjka je instrument koji se koristi širom Pacifika, uključujući i Solomonska ostrva. Upotrebljava se kao tradicionalna forma trube koja služi za pozivanje ljudi ili kao signali za otpočinjanje nekog značajnog događanja. Otvor za duvanje pravi se uklanjanjem kraja ljuske ili pravljenjem rupe sa strane.

Kini se osećala toliko srećnom što je mogla da vidi Mitlininu radost. Videla je, da Bog ima plan da ljudi pomažu jedni drugima.

“U redu je”, rekla je Kini grleći Mitlin. “Božje delo je pomagati drugima.”

Hvala vam što pomažete druge ljude tako što prilazete subotnoškolske misionerske darove. 🌍

Rad Subotom

NOVA KALEDONIJA | 17. avgust

Sofi Buama, 44

Sofi Buama prihvatila je Subotu kao Biblijski dan od odmora kada je pastor govorio o 4. Božjoj zapovesti tokom evanđeoskih sastanaka.

Međutim, nije napustila svoj posao u Novoj Kaledoniji, francuskoj teritoriji u Južnom Pacifiku.

Sofi je radila 4 dana sedmično od utorka do petka u supermarketu u Mebueu, selu, na malom ostrvu Mare. Njena koleginica Selin radila je u supermarketu preostala tri dana.

Sofi se osećala grozno što je morala da radi Subotom. Petkom, Sunce zalazi u razmaku od 17,30 do 18,45 što zavisi od doba godine. Sofi je trebalo da zatvori supermarket u 19,00 časova.

Nije želela da napusti ovaj posao, jer je teško bilo naći zaposlenje, a njena plata hranila je celu porodicu. Molila se Bogu da promeni njen poslovni raspored.

Jednog petka uveče, Sofi je bila na poslu, uzrujana što radi u toku još jedne Subote, kada je dobila telefonski poziv od Selin. Njena koleginica je rekla da se nalazi u glavnom gradu Nove Kaledonije Numei, koji se nalazi na drugom ostrvu, i da ne može da rezerviše avion za povratak na ostrvo Mare.

“Da li ćeš moći sutra da me zameniš na poslu”, pitala je.

“Ne, sutra idem u crkvu. Znaš da je sutra dan kojim proslavljam Boga”, rekla je.

Kratko vreme nakon toga, Sofi je dobila poruku na mobilnom telefonu od vlasnice supermarketa koja je takođe bila u Numei.

“Moraš da otvoriš radnju sutra i da radiš u Subotu”, pisalo je u poruci. Sofi je odgovorila na poruku: “Ne, sutra je dan u kome proslavljam Boga. Zato, neću otvoriti supermarket.”

Nakon nekoliko trenutaka, vlasnica je odgovorila: “Nema problema, zatvori supermarket.”

Sofi je bila zabrinuta, pa je razgovarala sa jednom vernicom iz crkve.

“Nemoj se plašiti ljudi, plaši se Boga”, odgovorila je vernica.

U nedelju, koleginica je i dalje bila odsutna, pa je Sofi otvorila supermarket. Vlasnica koja je uspela da doputuje na malo ostrvo, došla je u radnju. Bila je ljuta.

“Ovaj supermarket nikada nije bio zatvoren Subotom. Ne želim da više ikada bude zatvoren Subotom”, rekla je.

Sofi je podsetila vlasnicu na svoja verska ubeđenja, dodavši: “Ako želite da mi date otkaz, možete to slobodno da uradite.”

Sofi je zadržala svoj posao. Nekoliko sedmica kasnije, vlasnica joj je dopustila

da uzme 4 dana slobodnog vremena, da odputuje sa svojom ćerkom tinejdžerkom Katarinom u glavni grad.

Međutim, kada se vratila, vlasnica joj je rekla da treba da radi 4 dana da nadoknadi svoje odsustvo. Treći i četvrti dan bili su petak i Subota.

Sofi je pokušala da zameni dane sa svojom kolegicom, ali vlasnica je insistirala da ona tada radi. Sofi je radila sve dane plaćući, dok je prodavala. Noću, borila se sa snom.

U očajanju, molila se Bogu: “Bože, pomози mi da budem slobodna u Subotu.” Zamolila je i vernike crkve da se mole za njen problem.

Nekoliko dana kasnije, vlasnica je objavila novi raspored radnog vremena. Sofi je trebalo da radi dodatne sate svaki dan, po želji vlasnice, a to je koštalo dosta para za plaćanje za prekovremeni rad.

“Od sada, radićeš samo od nedelje do srede”, izjavila je vlasnica.

Sofi nije mogla da poveruje svojim ušima! Veliki osmeh ispunio je njeno lice, dok je žurila svojoj kući, da prenese vest svom suprugu.

Danas, Sofi zarađuje manje para, ali ne brine se zbog toga. Može da proslavlja Boga Subotom.

“Moja plata nije važna, međutim, moje vreme sa Bogom veoma je značajno. Radujem se što mi je što mogu da budem slobodna Subotom”, rekla je.

Deo darova 13. Subote pre tri godine pomogao je da se izgrade dve učionice za dečiju subotnu školu, uključujući i Sofijinu crkvu na ostrvu Mare.

Hvala vam što prilažete subotnoškolske misionerske darove koje pomažu da deca i odrasli upoznaju Boga. 🌍

U vezi sa pričom

- Molite se za Sofijino selo Mebue. Sofi i njen suprug jedini su adventisti u selu od 1,500 ljudi.
- Razmislite kakav bi savet mogao da se ponudi radnicima koji se suočavaju sa problemima oko Subote. Sofi je rekla: “Molite se Bogu i učinite da Bog bude na prvom mestu u vašim životima. Tada ćete moći da vidite čudo koje Bog može da učini za vas.”
- Pročitajte o tome kako se Sofijin suprug Žorž deset godina molio za njeno obraćenje u dečjem misionerskom časopisu ili na linku: bit.ly/saved-by-finger.
- Pogledajte video klip Sofi na linku: bit.ly/Sophie-Buama.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionerske informacije

- Prvi adventistički misionari koji su radili na ovoj grupi ostrva su kapetan G.F Džons i njegova supruga, koji su isplovili iz Sidneja prema Numeji 23. oktobra 1925. godine. Ova ostrva bila su među najtežim oblastima za širenje Jevanđelja u Južnom Pacifiku.
- Misija Hrišćanske adventističke crkve u Novoj Kaledoniji sastoji se od ostrva Pin, Lojaliti Nove Kaledonije, Valisa i ostrva Futune.

Anđeli u oluji

NOVA KALEDONIJA | 24. avgust

Ani Pama, 48

Ani Pama je odrasla u adventističkoj porodici na južnopacifičkom ostrvu, Novoj Kaledoniji. Međutim, kada je imala 16 godina napustila je crkvu, i preselila se kod svog dečka Leonsea. Ubrzo su dobili dvoje dece.

Leonse je pio. Često je dolazio kući pijan, i neizbežno bi dolazilo do velike svađe. Ponekad je tukao svoju malu decu.

Jedne večeri, Ani je čula Leonsa kako viče, pešačeći uzbrdo do svoje kuće, koja se nalazila izvan glavnog grada nove Kaledonije, Nume. Shvatila je da je bio pijan.

Sitna kiša je padala. Meteorolozi su predvideli da će ciklon Erika udariti novu Kaledoniju te večeri i pozivali ljude da ostanu u kućama.

Ani nije želela da bude zarobljena u kući sa pijanim, nasilnim čovekom. Zgrabila je svoju trogodišnju ćerku

Morgan i osmomesečnog sina Leonse Juniora i smestila ih u kola.

Velikom brzinom je krenula. Vozila je dok kazaljka na meraču goriva nije pokazala da je rezervoar prazan. Parkirala je kola pored nekog drveta. Nije bila sigurna gde se nalazi, ali bila je uverena da je to bilo najbezbednije mesto u oluji.

Snažan vetar je tresao automobil, a hladnoća se uvlačila unutra. Ani je shvatila da nije ponela tople prekrivače.

Pogledala je svoju decu, koja su zaspala tokom duge vožnje. Setila se Boga po prvi put za mnogo godina.

“Bože, ako postojiš pogledaj na moju decu i mene ove noći”, rekla je. Osetila je kako ju je duboka iznurenost preplavila. Zavalila je svoje sedište i posmatrala kroz prozor sa svoje strane. Zatim je čvrsto zažmurila i ponovo pogledala. Na njeno iznenađenje, oblaci su se povukli i nebo se otvorilo. Drhtala je od straha posmatrajući. Hiljade anđela se užurbano kretalo po nebesima. Izvila je vrat nadajući se da će videti Božji presto. Zatim se nebo zatvorilo i lestve su se pružale od neba do kola. Izgledalo je kao da se vide ogromne lestve od isprepletene užadi.

Tri anđela su sišla sa lestava. Bili su svetlo beli, belji od bilo čega što je ikada videla. Nije mogla jasno da vidi njihova lica, samo da su bili visoki, da su imali krila i sijali belom svetlošću. Jedan anđeo stao je ispred kola, raširio svoja velika krila

U vezi sa pričom

- Pitajte svoje slušaoce na koji način ih je Bog doveo do Sebe. Ani kaže da je ta noć bila prekretnica u njenom životu. "Ne bih bila danas u crkvi da mi Bog nije dao to iskustvo."
- Pronađite video klip sa Ani na linku: bit.ly/Annie-Paama.
- Pronađite slike u vezi sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

kojima je štitio kola. Druga dva anđela su, takođe, stajala i svojim krilima štitila.

Ani je bila prestravljena i šokirana od straha. Tada je osetila da se kola nežno ljuljaju, kao što majka u kolicima ljulja svoju bebu.

Ugodna toplota ispunila je unutrašnjost automobila.

Odjednom, Anin strah je iščeznuo. Osećala je spokoj. Oči su joj se sklapale, zaspala je dubokim snom.

Probudila se uz zvuk čavrljanja ptičica. Pogledavši kroz prozor, videla je lestve koje su se pružale sa neba. Anđeli su sklopili svoja krila i počeli da se penju uz lestve.

Dok su anđeli odlazili, počela je da drhti, ne od straha već od hladnoće. ugodna toplina napustila je automobil.

Veličinom onog što se dogodilo, Ani je shvatila da je njena molitva dobila odgovor na izvanredan način.

Odmah je predala svoje srce Isusu.

"Nikad se više neću vratiti svetovnom načinu života. Obećavam da ću živeti za Tebe", rekla je u molitvi.

Nekako, u rezervoaru je bilo dovoljno goriva, da se odveze do kuće svoje majke.

Njena majka se protivila njenom momku i godinama odbijala da im pomaže, dočekala ju je po prvi put raširenim rukama. Dala je novac za gorivo.

Vrativši se u svoj dom, videla je da je kuća u ciklonu ostala netaknuta. Poskidala je sve postere Boba Marlija i kanabisa sa zidova, sakupila svoj nakit i bacila u vatru. Vatra je i dalje gorela kada se Leonse vratio sa posla. Videvši njegovu iznenađenost, Ani mu je objasnila da je predala svoje srce Isusu. Onda ju je Leonse pitao za prethodnu noć.

"Gde si bila zajedno sa decom? Došao sam kući i zatekao je praznu", upitao je.

Ani je opisala kako je čula dok se približavao kući, kako pijan viče i kako je pobegla da bi izbegla svađu sa njim. Leonse je lagano klimnuo glavom i rekao, "To nisam bio ja. Ja nisam juče pio."

Ani je održala svoje obećanje da će služiti Bogu. Udala se za Leonsa i ponovo bila krštena.

Postala je đakon u Adventističkoj crkvi Betani, službu koju je obavljala narednih deset godina.

Nakon što je čuo priču o anđelima, Leonse je prestao da bude nasilan, a Ani se moli za njegovo krštenje.

Njihova deca, sada tinejdžeri, ne mogu da poveruju da su bili deo takve nezabornih noći. Želeli bi da danas mogu da iskuse nešto slično.

Ani im govori da je to moguće.

"Potrebno je da održite svoj odnos sa Bogom i da razgovarate sa Njim, tada će se On, takođe, otkriti vama."

Hvala vam što ste prilagali darove 13. Subote pre tri godine koji su pomogli izgradnju dve subotnoškolske učionice na ostrvu Mare u Novoj Kaledoniji. 🌍

»Zdravo, ovo je kanal nade«

NOVI ZELAND | 31. avgust

Vilijam Arama, 49

Vilijam Arama, pastor u gradu Kerikeri na severu Novog Zelanda, čita veoma pažljivo elektronsku poštu.

“Zdravo. moja supruga i ja uskoro se doseljavamo u Kerikeri. Želeli bismo da dolazimo u crkvu. Pre nekog vremena, videli smo neki program koji je vodio neki čovek u teretani u Kerikeriju. Želeli bismo da ga upoznamo kada budemo došli. Volimo, takođe, vaše programe. Vaši u Isusovo ime. Kolin Horsfol.

Radost je ispunila Vilijamovo srce dok je čitao pismo. Dobro je znati da neko gleda vaš program i da on dodiruje srca ljudi. Ovi ljudi žele da dođu u njegovu crkvu. Bio je zadivljen.

Vilijam je odgovorio pismom u kome kaže, da je oduševljen što Kolin i njegova supruga uživaju u programima Kanala nade. Zatim je objasnio da se Kerikeri nalazi na 250 km udaljenosti od najvećeg grada na Novom Zelandu, Oklanda. Kerikeri je mali grad koji ima 7.000 stanovnika. Napisao je da bogoslužjenje u adventističkoj crkvi počinje Subotom u 10.00, a održava se u kapeli doma za stara lica.

“Bili bismo srećni ako biste se vi i vaša supruga pridružili nama. Nazovite me ako vam je potrebna bilo kakva pomoć.”

“Hvala, bićemo uskoro zajedno”, odgovorio je Kolin.

Vilijam je došao u Kerikeri nekoliko godina ranije da bi osnovao prvu adventističku crkvu u ovom mestu. U to vreme, u gradu je živela samo jedna adventistička porodica, a Vilijam nije poznao nikoga.

Posle molitava za to kako i šta da radi, odlučio je da otvori teretanu.

“Bog mi je dao tu ideju, da otvorim teretanu i otpočnem program vežbanja. “Otvorio sam teretanu zato što sam znao da ću na taj način upoznati dosta ljudi”, seća se Vilijam.

Zaista je upoznao mnoge ljude u teretani, i počeo da učestvuje u programima kanala nade na Novom Zelandu, koji predstavlja lokalni ogranak adventističkog međunarodnog Kanala. Kanal nade je počeo da se emituje na Novom Zelandu sredstvima od darova 13. Subote u 2016. godini.

Jedan od programa koji je Vilijam osmislio jeste skup vežbi u teretani. U tom programu, on opisuje kako su ljudi zabrinuti za svoje fizičko zdravlje, a zanemaruju svoje duhovno zdravlje.

Ovaj poseban program izvršio je uticaj na Kolina i njegovu suprugu Robin, koji su se pripremali za selidbu iz grada Kaitaija koji se nalazi 100 km severozapadno od Kerikerija.

Ovaj par pohađao je crkvu koja pripada drugoj hrišćanskoj denominaciji u ovom gradu.

Bila je Subota kada su Kolin i Robin došli po prvi put u Vilijamsovu crkvu. Adventistička crkva sa dvanaest vernika toplo ih je dočekala. Bračni par je uživao u bogoslužnju i zajedničkom ručku posle toga.

“Svi su bili prijatni i tako učinili da se osećamo dobrodošlo”, rekao je Vilijam. Nastavili su da dolaze u crkvu.

Vilijams je saznao da je Kolin bio osvajač medalje na najprestižnijoj novozelandskoj biciklističkoj trci “World Masters Games”. Video je da Robin voli da gleda programe Kanala nade, i da nakon što bi ga je videla na TV-u, dočekala bi ga rečima: “Videla sam svog omiljenog pastora tokom sedmice.”

Ubrzo su Kolin i Robin pitali za Biblijske tečajeve, i sada se pripremaju za krštenje.

Vilijam (na slici levo) sa Kolinom i Robin čvrsto veruje da kanal nade otvara mnoga vrata na Novom Zelandu, u kome je društvo visoko sekularno.

“Ovo je način na koji Bog može da deluje na ljude sa problemima, o kojima ne žele da govore drugima. Ne žele da budu viđeni u crkvi. Međutim, putem kanala nade, mogu udobno da sede u svojim domovima i slušaju Božju poruku”, Vilijam kaže.

Hvala vam za darovanja 13. Subote u drugom tromesečju 2016 godine, koja su pomogla da programi kanala Nade budu dostupni svakom domu na Novom Zelandu.

Hvala vam, takođe, za redovna subotnoškolska misionska darovanja koja pomažu da se Radosna vest o Isusovom skorom dolasku, širi po svetu. 🌍

U vezi sa pričom

- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- Prema Ginisovoj knjizi rekorda, mesto sa najdužim imenom na svetu nalazi se na Novom Zelandu. Brdo po imenu: Taumatawhakatangihangakoauauotamateapokaiwhenuakitanatahu nalazi se u oblasti Houkiz Bej.
- Na Novom Zelandu živi divovska veta, najteži insekt na svetu. Teži je od vrapca, a liči na divovsku bubašvabu.
- Godine 1893, Novi Zeland je bio prva država koja je ženama dala pravo da glasaju.
- Novozelandačin ser Edmund Hilari bio je prva osoba koja se popela na Mont Everest 1953. godine.
- 15% stanovništva Novog Zelanda su Maori.
- Iako je veličine Japana, Novi Zeland ima nešto više od 4 miliona stanovnika, što ga čini jednom od najmanje naseljenih država.
- Maorski naziv za Novi Zeland je “Aotearoa”. Naziv znači “Zemlja dugog belog oblaka.”
- Kea, ptica koja živi na Novom Zelandu poznata je po povlačenju brisača sa vetrobranskog stakla i jedenju trake od gume sa prozora automobila.

Misionske informacije

- Novozelandska pacifička unija oblasti sastoji se od 83 crkve, 26 grupa vernika i 13.167 vernika. Na populaciju države od 4,792,000, to predstavlja odnos od 1 vernika crkve na svakih 364 ljudi.

Nasilan prema Bogu

NOVI ZELAND | 7. septembar

Džejson Rodžers, 36

Džejson Rodžers je povikao prema Bogu koga nije poznao kada je imao 12 godina.

“Ne znam kako ili zašto, bio sam sam noću u mraku, plačući na mom jastuku”, priseća se.

Dvanaestogodišnji Džejson, najmlađe od devetoro dece bio je kod tetke i teče na severu Novog Zelanda kada se molio da Bog interveniše u njegovom životu.

Njegovi roditelji smatrali su ga nekontrolisanim, bio je izbačen iz škole. Iako je bio dečkić, ulazio je u kuće dugih ljudi i krao kola. Sa deset godina kupio je svoja prva kola od svoje prve zarade, zarađene tako što je pomagao svom ocu na građevini. Auto je bio “Jedna kanta puna rđe”, ali želeo ga je samo zbog registarskih tablica.

U toku nekoliko narednih godina, stavljao bi te registarske tablice na devet kola koja je ukrao.

Džejson nije odmah osetio odgovor na svoju noćnu molitvu, a godinu dana

kasnije, roditelji su ga ponovo uzeli da živi sa njima u najvećem gradu na Novom Zelandu, u Oklandu.

Džejson je tonuo dublje u kriminal. Kada je imao 15 godina, ukrao je svoj prvi zasad marihuane, otišao od kuće i započeo život sa svojom devojkom Kristal, u domu njenih roditelja. Pridružio se jednoj uličnoj bandi, gajio i prodavao marihuanu nekoliko godina. A onda je postao zavisnik od metamfetamina, prodavao drogu da bi podržao svoju zavisnost u narednih 11 godina.

“Bio sam duboko uključen u kriminal i podzemlje. Bio sam poznat po pljačkama, kidnapovanju i iznuđivanju para. Imao sam tri “kuvara” i četiri distributera koji su radili za mene.”

Nosio je velike svote gotovog novca. svaka dva do tri dana zarađivao bi 10.000 novozelandskih dolara (7.000 USD) od prodaje droge.

Jednog dana, jedan čovek po imenu Endrju mu je prišao, dok je bio na javnom bazenu i pozvao ga na časove besplatnog kikboks. Džejson je odmah prihvatio ovu mogućnost, nadajući se da će na taj način poboljšati svoj pristup zastrašivanja ljudi i taktiku borbe na ulici.

Pridružio se grupi drugih sumnjivih lica koja su vežbala u sportskoj sali sredom uveče.

Endrju je vodio jednosatni program vežbanja, zatim doneo gomilu Biblija i rekao: “Okupimo se oko stola i podelimo svima.”

U vezi sa pričom

- Pogledajte Džejsona na linku: bit.ly/Jayson-Rogers.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionske informacije

- Već 1874. godine, interesovanje za učenje Hrišćanske adventističke crkve bilo je zapaljeno na Novom Zelandu preko publikacija poslatih prijateljima ili rodbini iz SAD-a.
- U oktobru 1885. američki adventistički sveštenik S.N. Haskel došao je u Okland iz Australije i bio smešten u pansion Edvarda Harea, koji je zajedno sa svojom suprugom, postao prvi obraćenik na Novom Zelandu. U toku naredne četiri sedmice, mala grupa ljudi počela je da svetkuje Subotu u Oklandu

Džejson je bio iznenađen i pozeleo da sve napusti. Međutim, iz nekog razloga je ostao.

Dok je Endrju govorio nekih 30 minuta, Džejson je besneo protiv Boga u svom umu. Razmišljao je: "Ko je Bog? Ja sam bog u svom svetu. Imam radnike pod sobom, moje vlastite slugе, poštovan sam i cenjen. Ja sam bog.

Vratio se u realnost kada je Endrju završio sastanak čitajući Isusove reči: "Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđа kvari, i gdje lupeži potkopavaju i kradu; nego sabirajte sebi blago na Nebu, gdje ni moljac ni rđа ne kvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne kradu." (Matej 6,19,20)

Džejson je bio zbunjen. Kako je mogao da podigne svoj nakit na nebo izvan domašaja rđe i lopova poput sebe.

Razmišljao je o ovome celu sedmicu i tako stigao do naredne srede. Posle

nekoliko sedmica, Endrju ga je zamolio da li bi voleo da pomogne tako što će voditi čas. Džejson je bio iznenađen i zadovoljan.

Da bi se kvalifikovao kao instruktor, upisao se na kurs prve pomoći, koja je bila organizovana u Endrjuovoj crkvi, adventističkoj lokalnoj crkvi Papatoeto.

Džejson je dolazio na subotnja bogoslužjenja sa Kristal i njihovo sedmoro dece. Prihvatio je Isusa u svom životu, i venčao se posle 21 godine života sa Kristal. Crkva je proslavljala svoje najveće porodično krštenje, kada su se iste Subote krstili on, njegova supruga i petoro njihove dece. Dvoje mlađe dece je tog dana posvećeno Isusu.

Džejson koji sada ima 36 godina kaže da je njegov život promenjen u potpunosti, za ove protekle tri godine.

"Više ne živimo opasani visokim ogradama, sa bejzbol palicama, puškama i noževima Rambo stila. Sada živimo sa belom drvenom ogradom, i vlasnik sam svog ručnog biznisa."

On i dalje pomaže oko vođenja časova kimboksa, koji su iznedrili najmanje šest krštenja.

Suza se skotrljala niz njegovo lice kada razmišlja o svojim roditeljima. "Moja zabrinuta majka me je svaki dan pozivala", rekao je prilikom intervjua u jednom Oklandskom restoranu.

"Ona je iz prve ruke bila svedok ružne prirode onoga što sam postao. Sada se ne čujem sa njom, i smatram da je to dobra stvar."

On se nada da će uputiti svoje roditelje i druge ljude prema Hristu.

"Sada sam spokojno srećan, ne bih ovo menjao ni za šta. Sada sam Božji učenik, i želim da širim Njegovu Reč što više mogu, na koji god način On to od mene želi." 🌍

Uvek ići napred

FIDŽI | 14. septembar

Džoeli Rabo, 67

Džoeli Rabo, agent osiguravajuće kompanije na Fidžiju, gledao je iz svog bolničkog kreveta lice svoje uzrujane tetke.

“Sine, moraš da napustiš tu crkvu. Ne donosi nam to u selo”, rekla je. “To je prokletstvo za tebe, mnogo više nesreće doći će ako uneseš ta nova verovanja u naše selo. Ti svetkuješ drugi dan. To je pogrešan dan. Sada trpiš posledice.”

Džoeli je pogledao svoje ruke u zavoju. Obe ruke su mu bile polomljene u saobraćajnoj nesreći. Dva njegova sestrića su poginula.

Kada je Džoeli nešto ranije bio kršten, imao je goruću želju da širi svoju veru u svom rodnom selu. Međutim, nije bio dobro prihvaćen među meštanima, od kojih su mnogi bili njegova rodbina, a pripadali su drugoj hrišćanskoj denominaciji.

Pa ipak, Džoeli je organizovao evanđeoske sastanke, i desetero ljudi bilo je kršte-

no. Zatim je obezbedio komad zemlje za izgradnju crkve. Dogovorio se sa vernicima crkve za dan, kada će mu se pridružiti u raščišćavanju terena za izgradnju.

Dan pre ugovorenih radova, Džoeli je ustao rano da bi odvezao svog 27 godišnjeg sestrića na Nadi aerodrom. U njegovim kolima Subaru Sedan bili su još sestrićeva majka, dvoje mlađe braće, i Džolijev trinaestogodišnji sin.

Oko 4 sata ujutro, Džoeli je zaspao za volanom i kola su skrenula sa puta. Dvadeset sedmogodišnji sestrić i njegov šesnaestogodišnji brat poginuli su na licu mesta. Njihova majka i drugi sestrić bili su primljeni u bolnicu sa ozbiljnim povredama. Džoliju su ruke bile polomljene. Njegov sin je nekako prošao nepovređen.

Džolijeva tetka je došla u bolnicu da ga odgovori od njegovih planova da gradi adventističku crkvu.

“Tetka, imaš samo jednog sina. Ako umrem u ovom bolničkom krevetu da bi tvoj sin postao adventista jednog dana, bio bih zahvalan Bogu za mogućnost da dam svoj život za život tvog sina”, rekao je.

Tetka se okrenula. Oči su joj bile suzne. Iako je Džoel govorio sa uverenjem, nije bio siguran za izgradnju crkve. Molio se tokom svog jednomesečnog lečenja u bolnici: “Dragi Bože, ne znam da li tvorim Tvoju volju.”

Međutim, kada je napuštao bolnicu, nije sumnjao da crkva treba da bude izgrađena.

Mogao je da kaže kao i Elen Vajt: "Patnja je bila deo Božjeg naroda još iz vremena mučenika Avelja. Patrijarsi su patili, jer su bili verni Bogu i poslušni Njegovim zapovestima. Veliki Poglavar Crkve trpeo je zbog našeg dobra; Njegovi prvi apostoli i prvobitna Crkva patili su, milioni mučenika su patili, reformatori su patili. I zašto bismo mi, koji imamo blagoslovenu nadu u besmrtnost, i skorašnji Hristov dolazak, bili uklonjeni iz života patnje?" (Testimonies for the Church, Vol. 1, page 78)

Džoeli je uvideo da patnja može nastati, dok se širi Jevanđelje zato što je đabo ljut. Crkva je bila otvorena u roku od mesec dana.

Džoeli je bio srećan što je njegovo selo dobilo crkvu, međutim, čeznuo je da osnuje još jednu crkvu, ovog puta u selu koje se zove Kiuva. Ali nije želeo da tragedija pogodi ikoga. Zato je on sa ostalim vernicima crkve odlučio da se moli i posti dvaput sedmično, dok su išli od vrata do vrata obilazeći selo.

"Gospode, imao sam loše iskustvo u svom selu", molio se svaki dan. "Sada nosim Jevanđelje u drugo selo. Molim Te nemoj dozvoliti loše iskustvo kao prošli put. Molim Te, vodi me u svemu onome što činim, tako da ne doživim ponovo istu stvar."

Na njegovo iznenađenje, jedan meštalin je zavoleo adventiste i pozvao Džoelija da drži subotno bogoslužjenje u njegovom domu. On je kasnije poklonio komad zemlje za izgradnju adventističke crkve.

Džoeli smatra da su molitve i post pomogli da crkva bude jednostavno i lako osnovana.

Zatim, otišao je u treće selo, Buretu. Opet se zajedno sa vernicima crkve molio i postio. Na njegovu radost, seoski poglavar i njegova porodica su se krstili.

U vezi sa pričom

- Pogledajte video klip sa Džoelijem na linku: bit.ly/Joeli-Rabo.
- Slike povezane sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionske informacije

- Fidži ima 166 crkava, 101 grupu vernika i 26,487 vernika. Na populaciju države od 878,000 stanovnika, to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 33 osoba.
- Postoje 2 adventističke škole na Fidžiju, adventistička osnovna škola Navesau i adventistički koledž Suva.

Međutim, nesreća je došla pre nego što je Džoeli mogao da izgradi crkvu. Seoski poglavar je umro od dijabetesa. Seljani su se plašili da je seoski poglavar bio kažnjen zato što je postao adventista.

Džoeli je izjavio da je đavo upotrebio njegovu smrt da bi napao adventističko delo. On smatra da crkvena zgrada treba da bude izgrađena. On se raduje daru 13. Subote ovog tromesečja, jer će biti upotrebljen za prevenciju smrti od dijabetisa, finansirajući projekat nazvan "Spasimo 10.000 palaca."

Džoeli je uveren da će Bog nadjačati sve nevolje u ovom selu. Setivši se šta se dogodilo pošto je rekao svojoj tetki da je spreman da umre za njenog jedinog preostalog sina.

Kasnije, njen sin i četvoro njegove dece bili su kršteni, postavši adventisti.

"Kada sam posetio tetku pre nego što je umrla, zahvalila mi se što sam svedočio njenom sinu. Bog sve nadgleda", rekao je. 🌍

Obraćenje na pogrebu

Kositela Tito, 33

Niko nije želeo da pomogne Titu kada mu je otac umro. "Ne možeš da ga sahraniš na crkveni način", rekao je jedan čovek.

"Samo ga ukopaj", reče drugi.

Ljudi u zabačenom selu Nakavika na Fidžiju okrenuli su leđa Titovom ocu zato što je postao adventista. Drugi seljani, uključujući i Tita pripadali su drugoj hrišćanskoj denominaciji.

Tito je želeo da njegov otac ima pravu sahranu, pa je pozvao seoskog poglavicu, koji je bio njegov rođak. Poglavica je dozvolio sahranu, pod uslovom da Tito sagradi adventističku crkvu za sahranu.

Tito je sagradio malu drvenu šupu, a on i drugi rođaci ispunili su je. Adventistički pastor je održao bogoslužjenje propovedajući o stanju mrtvih.

Tito je u šoku slušao. Uvek je smatrao da ljudi idu u raj kada umru. Međutim, pastor je opisao smrt kao san, naglasivši da je i sam Isus smrt nazvao snom u priči o Lazaru iz Jevanđelja po Jovanu 11. glavi.

Titova sestra mu je pružila Bibliju da čita stihove, dok je pastor govorio. Tito je video da reči zapisane u Bibliji odgovaraju onome što je pastor iznosio.

Pastor je tada pročitao stih iz Solunjanima poslanice, "Jer će sam Gospod sa zapoviješću, sa glasom Arhanđelovijem, i s trubom Božjom sići s Neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije." (1. Solunjanima 4,16)

Tito je ponovo pogledao Bibliju i video da tekst odgovara onome što pastor govori. Nikada ranije nije čitao Bibliju za vreme bogoslužjenja u svojoj crkvi.

Kada su se ožalošćeni okupili posle sahrane oko zajedničkog obroka, uhvatio je za ruku jednog adventistu, i rekao mu: "Molim vas, dođite u moj porodični dom, želeo bih da saznam više detalja, šta se događa kada čovek umre", rekao je.

Vernik crkve ga je otpratio do kuće, održavši mu Biblijsku lekciju o stanju mrtvih. Tito je želeo više da sazna, pozvao je čoveka da ponovo dođe da mu održi neku drugu Biblijsku pouku.

Međutim, Titova supruga Vika nije želela da učestvuje u Biblijskim predavanjima. Ona se zatvorila sa njihovo dvoje dece u sobu kada je vernik crkve došao.

Nakon dva meseca, Tito je došao do lekcije o krštenju, i tada izjavio da želi da bude kršten.

Vika je plakala kada je saznala za njegovu odluku.

“Izabrala sam te zato što imamo ista verovanja”, rekla je. “Ako je ovo tvoja crkva, onda je bolje da se odvojimo. Imamo dvoje dece, ti uzmi jedno, ja ću uzeti drugo.”

Tito je bio tužan, ali se nije pokolebao.

“Vika, od sada, Bog će biti na prvom mestu u mom životu, a ti na drugom. Međutim, obećavam ti jednu vrednost, ako je moja ljubav prema tebi ranije bila 50%, sada će biti 100%.”

Nakon krštenja, Tito je rekao Viki da je neće sprečavati da odlazi u svoju crkvu nedeljom, ali je zamolio, da više ne kuva ili pere Subotom. Rekao je da će joj pomagati u tome nedeljom.

Mesec dana je prošlo, a Vika je zapazila da njen suprug zaista više nije bio onaj stari čovek za koga se udala. Kada bi završio svoj posao učitelja u školi više nije odlazio na piće sa prijateljima. Nije pozivao prijatelje u svoj dom na razgovore ispunjene dimom cigareta i psovki. Umesto toga, dolazio je pravo kući i provodio vreme sa njom i decom. Više nije pio, pušio, ni psovao.

Jednog dana, obratila mu se: “Tito, zaista sam uvidela neke promene u tvom životu. Više nisi onaj stari koga sam poznavala. Ranije smo se svađali, ali sada više ne. Imali smo mnoge razlike, ali sada više ne. Provodimo dosta zajedničkog vremena u okviru porodice. Molim te, želim i ja da saznam tu istinu.”

Tito se molio za Viku, a njene reči su obradovale njegovo srce. Molili su se zajedno, a on je organizovao Biblijska proučavanja. Ubrzo, bila je krštena.

Danas, Tito ima 33 godine, poučava u subotnoj školi, a radi kao učitelj u školi.

U vezi sa pričom

- Iako je Titovo ime Kositela, svi ga zovu Tito.
- Pogledajte Tita na linku: bit.ly/Kositela-Tito.
- Slike u vezi sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- Prva reč koju treba da naučite na jeziku fidži jeste, “bula” što znači “zdravo”. Tu reč ćete čuti svuda, iako većina ljudi na Fidžiju govori engleski.
- Mnogi ostrvljani podižu svoje obrve kao neverbalni način da kažu “da”.
- Meke je festival na Fidžiju, proslava kulture kroz tradicionalni način iznošenja priča uz igru.

Vika predaje prvacima. Tito drži Biblijske lekcije meštanima, među kojima se dvoje krstilo.

U školi se suočio sa problemom zbog svoje vere. Jednog dana, kada je došao na posao, primetio je da je neko urinirao po njegovom stolu. Drugog dana, neko je napisao pogrdan grafit o njemu na školskom zidu.

Direktor škole morao je da pozove policiju kada mu je pijani meštatin pretio nožem. Bez obzira na sve, Tito je bio odlučan u želji da širi Jevanđelje. Njegova molitva je: “Bože, ja sam željan da širim Tvoju reč ljudima u ovoj sredini. Molim Te, upotrebi me u ovim poslednjim danima.” 🌍

»Bez noge, novi život«

13. SUBOTA | 28. septembar

Lepani Kuruduadua, 60

Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripta. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se oseće prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.

Lepani Kuruduadua se povremeno osećao kao da mu život ništa ne znači.

Penzionisani školski učitelj je slučajno posekao svoju levu nogu nožem, dok je popravljao crkvu u selu Nakarani na Fidžiju. Rana se nije zacelila, a kako je Lepani imao dijabetes, bivalo je sve gore. Konačno, lekar je rekao da noga mora da bude aputirana.

Posle operacije, Lepani je mesecima ležao u krevetu, razmišljajući šta mu je ostalo od života.

Bio je posebno tužan, jer bio je u crkvi 17 godina, ali nikada nije upotrebio svoje dve noge, da nekoga dovede do Hrista. Sada, imao je samo jednu nogu.

Deset meseci posle amputacije, Lepani je dobio veštačku nogu i ponovo učio da hoda. Dan za danom razmišljao je:

“Moram nešto da učinim za Boga, iako imam samo jednu nogu.”

Dok se molio, setio se sela u kome je njegova crkva želela da organizuje evanđeoska predavanja. Setio se da je jedna adventistička porodica živela u tom selu. Odlučio je da pita porodicu da mu pomogne u organizaciji evanđeoskih sastanaka.

Uzeo je taksu i otišao do sela, a na vratima ga je dočekala ćerka Ana. Saznao je da su njeni roditelji, za koje se nadao da će mu pomoći oko evanđeoskih predavanja, otišli na drugi kraj ostrva u mesto Nadi.

“Kako sada poštuješ Boga”, upitao je Anu.

Mlada devojka mu je odgovorila da sada ponekad proslavlja Boga sa Nikom, komšijom koji nije pripadao nijednoj crkvi.

Program Trinaeste subote

➤	Početna pesma	"Ja ne čeznem za slavom", <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 383
➤	Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤	Molitva	»Bez noge, novi život«
➤	Program	"No Leg, New Life"
➤	Dar	
➤	Završna pesma	"Na Nebu me već čeka dom, <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 401
➤	Završna molitva	

"Pomolimo se kratko" predložio je Lepani, "želim da posetim Nikov dom."

Dok su se Lepani i Ana približavali Nikovoj kući, vrata su se naglo otvorila, i čovek je istrčao, rekavši, "Vi ste posetilac koga sam očekivao!"

Niko je pozvao posetioce unutra pričajući im neverovatnu priču. Rekao je da se molio i molio da mu neko govori o Isusu. Obećao je Bogu da će otići u crkvu prve osobe koja dođe u njegov dom.

Tog jutra, dok je sakupljao drva za loženje, imao je jak osećaj da će se dugo očekivani posetilac pojaviti.

Požurio je da dođe kući, ali tamo nije bilo nikoga.

Istuširao se i izašao iz kupatila, kada je čuo Lepanijev glas izvan kuće.

"Želim da dođem u vašu crkvu", rekao je Niko. "Sledeće Subote, doći ću u vašu crkvu sa suprugom i tri ćerke."

Lepani se pomolio sa njim, izrazivši radost zbog odluke da dođe u crkvu. Međutim, rekao je, "sledeće Subote, doći

U vezi sa pričom

- Pogledajte video klip sa Lepanijem na linku: bit.ly/Lepani-K.
- Slike povezane sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

ću kod vas, i otvorićemo crkvu u vašoj kući.»

U narednih nekoliko meseci, Lepani je proslavljao Boga svake Subote u Nikovom domu. Drugi meštani su im se pridružili. Nakon evanđeoskih sastanaka koje je Lepani organizovao, šesnaestoro ljudi bilo je kršteno, uključujući i Nikovu suprugu i dve od tri njihove ćerke.

Kako je zajednica rasla, crkva se preselila iz njihove kuće u svoju zgradu.

Lepani koji danas ima 60 godina, nada se da će osnovati crkvu u trećem selu naredne godine.

On smatra da je gubitak noge promenio njegov život. "Ono što sam mogao da

uradim sa dve noge, mogu da uradim sa jednom.

“Shvatio sam šta treba da činim.”

Deo današnjih darova 13. Subote biće upotrebljen za podršku projekata

“Spasimo 10.000 palčeva”, program koji služi za prevenciju dijabetesa i pomaže ljudima koji imaju dijabetes na Fidžiju i u šest drugih država.

Hvala vam za vaša obilata darovanja.

Lepani Kuruduadua, 60, na slici levo razgovara sa prijateljem Senitiki Rokara, 55 u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi Nakarani u selu Nakarani na Fidžiju. Pročitajte o Senitikiju koji takođe ima samo jednu nogu, u dečjem misionom časopisu ili na linku: bit.ly/one-leg-fiji.

Lepani stoji ispred adventističke crkve u selu Nakarani na Fidžiju. On je povredio svoju nogu dok je popravljao crkvu, što je dovelo do amputacije. Sa jednom nogom, osnovao je crkvu u obližnjem selu i uskoro planira da otvori drugu crkvu.

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Istočno-centralne afričke divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Izgradnja učionica na adventističkom univerzitetu Goma u Demokratskoj Republici Kongo.
- Izgradnja tri auditorijuma na univerzitetu Filip Lemon u Demokratskoj Republici Kongo
- Proširenje zdravstvenih usluga u Kinšasi adventističkoj klinici u DRK
- Otvaranje terenske centrale u gradu Vau u Južnom Sudanu
- Osnivanje adventističke srednje škole u gradu Juba u Južnom Sudanu
- Izgradnja adventističke bolnice Kisumu u Keniji
- Izgradnja četiri učionice za dečiju subotnu školu u Etiopiji

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Australije, Fidžija, Nove Kaledonije, Novog Zelanda, Papua Nove Gvineje, Solomonskih ostrva(JPD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje na svom internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Australia: veb-sajt vlade australia.gov.au	Solomon Islands: veb-sajt vlade bit.ly/ SIGov
Information Planet bit.ly/InfoPlanAust	World Travel Guide bit.ly/WTGSoIIsI
Fiji: veb-sajt vlade fiji.gov.fj	Seventh-day Adventist
Nations Online bit.ly/NatOnFiji	South Pacific Division spd.adventist.org
New Caledonia: veb-sajt vlade gov.nc	Australian Union Conference adventist. org.au
CIA World Factbook bit.ly/CIANewCal	New Zealand Pacific Union Conference bit.ly/NZPUnionC
New Zealand: veb-sajt vlade govt.nz	Papua New Guinea Union Mission adventist.org.pg
New Zealand Tourism bit.ly/AboutNZ	Trans Pacific Union Mission bit.ly/ TPUMSDA
Papua New Guinea: veb-sajt vlade bit. ly/GovPNG	
Lonely Planet bit.ly/LonelyPNG	

Adventistički Misioniski DVD je besplatan prilog časopisu na kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Hrišćanske adventističke crkve. Pitaj vođu subotne Škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na <https://www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/>.

Misioniski časopis i na društvenoj mreži fejsbuk.

Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se usmeri pažnja na Svetsku misiju, i poveća sedmično misionisko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja. Zatražite od svog Odbora subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bio za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za Trinaestu Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova subotne škole. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škola da pripreme svoje darove Trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja.

Prevod:	Dejan Majstorović
Lektura:	prof. Tomislav Stefanović
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Australija	429	107	61,338	24,487,000
Novi Zeland	146	50	20,474	5,378,000
Papua Nova Gvineja	1,045	3,182	315,759	8,317,000
transpacička	530	701	120,445	2,333,000
Ukupno	2,150	4,040	518,016	40,515,000

PROJEKTI:

- 1 Serija crtanih filmova za decu u 13 nastavaka, za uzrast od 8 do 12 godina, koja prati avanture Danila i njegova tri prijatelja, Australija
- 2 „Sačuvajte 10 000 prstiju“, kampanja za prevenciju amputacija nožnih prstiju preko zdravstvenih službi na Fidžiju, Vanuatu, Solomunskim ostrvima, Samoa, Američkoj Samoi, Kiribati i Tongi.
- 3 Otvaranje televizijskog studija Nada i radijskih studija u Tongatapu, Tonga.

